

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 15-4-2018

Chúa nhật 3 Phục sinh

Anh em là chứng nhân

LỜI CHÚA: Lc 24, 35-48

Hai môn đệ từ Emmau trở về, thuật lại cho Nhóm Mười Một và các bạn hữu những việc đã xảy ra dọc đường và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh. Các ông còn đang nói, thì chính Đức Giêsu đứng giữa các ông và bảo: “Bình an cho anh em!” Các ông kinh hồn bạt vía, tưởng là thấy ma. Nhưng Người nói: “Sao anh em lại hoảng hốt? Sao còn ngờ vực trong lòng? Nhìn chân tay Thầy coi, chính Thầy đây mà! Cứ rờ xem, ma đâu có xương có thịt như anh em thấy Thầy có đây?” Nói xong, Người đưa tay chân ra cho các ông xem. Vì mừng quá, các ông vẫn chưa tin và còn đang ngỡ ngàng, thì Người hỏi: “Ở đây anh em có gì ăn không?” Các ông đưa cho Người một khúc cá nướng. Người cầm lấy và ăn trước mặt các ông. Rồi Người bảo: “Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Môsê, các Sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm.”

Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh và bảo: “Có lời Kinh Thánh chép rằng: Đáng Kitô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại, và phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giêrusalem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội. Chính anh em là chứng nhân của những điều này”.

(xem tiếp trang 2)

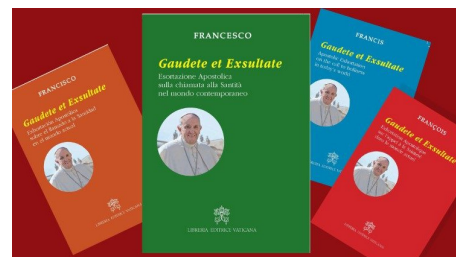
Công bố Tông huấn Gaudete et Exultate của Đức Thánh Cha Phanxicô về lời mời gọi nên thánh trong thế giới hôm nay

WHĐ (10.04.2018) – Như tin đã đưa, trưa thứ Hai 9/4/2018, tại Phòng Báo chí Tòa thánh đã diễn ra buổi họp báo công bố và giới thiệu Tông huấn của Đức Thánh Cha Phanxicô “Gaudete et Exultate” (Hãy vui mừng hân hoan) về lời mời gọi nên thánh trong thế giới hôm nay.

Tông huấn được Đức Thánh Cha ký ngày 19 tháng Ba 2018, lễ kính thánh Giuse, năm thứ 6 trong triều giáo hoàng của ngài.

Tông huấn Gaudete et Exultate gồm 177 số, chia làm 5 chương: Chương 1: Lời mời gọi nên thánh; Chương 2: Hai kẻ thù tinh vi của sự thánh thiện; Chương 3: Trong ánh sáng của Thầy; Chương 4: Những dấu chỉ của sự thánh thiện trong thế giới ngày nay; Chương 5: Cuộc chiến thiêng liêng, Tinh thức và Phân định.

Sau đây là Tóm tắt Tông huấn Gaudete et Exultate.

Bản dịch chính thức toàn văn Tông huấn sẽ được Văn phòng Thư ký Hội đồng Giám mục Việt Nam thực hiện và phổ biến trong thời gian sớm nhất!

Tông huấn này không phải là tài liệu học thuật hay tín lý. Mục tiêu là “lặp lại lời mời gọi nên thánh trong bối cảnh của thời đại của chúng ta”.

Chương 1: Lời mời gọi nên thánh

Có nhiều loại thánh. Ngoài các vị thánh được Giáo hội chính thức nhìn

(xem tiếp trang 2)

“Lòng thương xót mở ra hy vọng, tạo ra hy vọng và nuôi dưỡng niềm hy vọng”

Đức Thánh Cha gặp gỡ các Thừa sai Lòng Thương xót

WHĐ (11.04.2018) – Vị giải tội không được phán xét hay lên án người tội lỗi hối cải, nhưng phải mở rộng vòng tay đón nhận người ấy, và để cho người ấy được hưởng ném trọn vẹn lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa: đó là nội dung chính của bài huấn từ Đức Thánh Cha Phanxicô nói với hơn 500 nhà thừa sai lòng thương xót từ khắp nơi trên thế giới quy tụ tại Roma trong cuộc gặp gỡ lần thứ hai với Đức Thánh Cha vào sáng thứ

Ba 10-04-2018, hai năm sau khi thừa tác vụ đặc biệt này được Đức Thánh Cha thiết lập nhân dịp Năm Thánh Lòng Thương xót.

Đây là một tác vụ lẽ ra đã chấm dứt khi kết thúc Năm Thánh; nhưng nhiều chứng từ về lòng hoán cải – là hoa quả trực tiếp của tác vụ này – được gửi đến Đức Thánh Cha, đã thúc đẩy ngài gia hạn thêm một thời gian, vì chiều kích ngôn sứ và thừa sai của tác vụ ấy. “Anh em là dấu chỉ cụ thể mà Giáo hội không thể, không được phép và không muốn tạo ra bất kỳ một rào cản hoặc khó khăn nào gây trở ngại cho việc đến với ơn tha thứ của Chúa Cha”, đó là lời mở đầu của bài huấn từ dài mà Đức Thánh Cha nói với các nhà thừa sai của lòng thương xót để khích lệ họ trong trách

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

SUY NIỆM

Sợ ma không phải chỉ là chuyện của trẻ con. Cả người lớn như các tông đồ cũng sợ ma. Có lần Đức Giêsu đi trên mặt nước mà đến với họ, nhưng họ kinh hoàng tưởng Thấy là ma. Khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra với các môn đệ, họ cũng hoảng hốt tưởng là thấy ma. Đấng sống lại đã kiên nhẫn làm hết cách để đưa các môn đệ ra khỏi nỗi ám ảnh kinh khủng. Ngài mời họ xem và đụng đến tay chân Ngài để thấy Ngài là người bằng xương bằng thịt. Ngài còn ăn một miếng cá nướng để cho họ thấy Ngài không phải là một bóng ma. Khi các môn đệ yếu đức tin, họ coi Đức Giêsu phục sinh chỉ là bóng ma. Nhưng khi đức tin của họ được củng cố, họ mới thấy Ngài có thực. Lắm khi chúng ta vẫn tưởng Chúa là bóng ma đe dọa, vì Chúa đến gặp ta một cách quá bất ngờ, giữa lúc con thuyền đời ta chòng chành vì gió ngược, hay lúc căn nhà lòng ta khép kín vì nỗi buồn đau. Chúa vẫn đến lúc ta tưởng Ngài không thể đến. Ngài mời gọi ta làm chứng nhân cho Ngài.

Kitô hữu là chứng nhân của niềm hy vọng. Đức Giêsu bị đóng đinh đã sống lại ra khỏi mồ. Bạo lực, bất công, dối trá, hận thù bị thảm bại. Quyền lực của bóng tối chỉ là tạm thời. Chiến thắng cuối cùng thuộc về Tình Yêu và Ánh Sáng. Bởi thế người Kitô hữu vẫn hy vọng không ngơi ngay giữa lúc sự dữ có vẻ thắng thế.

Kitô hữu là chứng nhân của sự sống. Thế giới hôm nay bị mê hoặc bởi sự chết. Những cuộc chiến tranh, xung đột, ám sát, bạo động. Những loại ma túy khiến người ta chết không ra người. Những vụ phá thai quá dễ dàng nơi các cô gái trẻ. Những vụ tự tử chỉ vì những lý do không đâu. Kitô hữu phải làm cho sự sống có mặt, và hấp dẫn gấp ngàn lần sự chết. Họ phải là nguồn sống dồi dào, sống đơn sơ, thanh bạch, nhưng hạnh phúc.

Kitô hữu là chứng nhân của niềm vui. Bao trẻ thơ buồn vì thiếu thầy cô,

(xem tiếp trang 3)

“Lòng thương xót mở ra hy vọng, tạo ra hy vọng và nuôi dưỡng niềm hy vọng”

nhiệm mà ngài uỷ thác cho họ; hầu cho lòng thương xót mà họ được kêu gọi sống và giúp người khác sống lòng thương xót ấy, sẽ được biểu lộ một cách tốt nhất.

Linh mục là người được thương xót

Trước hết Đức Thánh Cha muốn nhắc lại bản chất sứ vụ tông đồ của linh mục: linh mục là người phân phát lòng thương xót qua việc giải tội; và linh mục làm điều ấy dựa vào nhiều đoạn văn tiêu biểu trong Kinh thánh (Isaia, Thánh Phaolô, v.v...). “*Chúng ta là những cộng tác viên của Thiên Chúa ... sứ điệp mà chúng ta mang lấy nhân danh Chúa Kitô là làm hoà với Thiên Chúa*”. Trách nhiệm này “*đòi hỏi một cuộc sống phù hợp với sứ mạng mà chúng ta đã nhận*”, và giả thiết một điểm khởi đầu, đó là kinh nghiệm nền tảng về lòng thương xót, mà Đức Thánh Cha luôn muốn nhắc lại. “*Chúa đã đối xử với tôi bằng tình thương xót (...) chúng ta cảm nghiệm lòng thương xót và chúng ta biến đổi mình khi thi hành thừa tác vụ của lòng thương xót*”. Vì thế, vị giải tội không phải là người đứng trên người khác, nhưng cũng giống như thánh Phaolô, là người được chọn dù là tội nhân, và được mời gọi cộng tác với Thiên Chúa.

Mở rộng vòng tay đón nhận người có tội

Nhận ra mình là tội nhân tức là nhận biết tác động cứu chuộc và thánh hóa của ân sủng. Hòa giải không phải là kết quả của sáng kiến riêng của chúng ta, mà là của Thiên Chúa, “*Đấng vượt trên chúng ta trong tình yêu*”, Đấng đi bước trước và đã ở trong lòng của tội nhân đang đến với toà giải tội. Nhiệm vụ của linh mục là nâng đỡ hành động này; nhưng đôi khi cũng có trường hợp linh mục vì thái độ của mình mà làm cho tội nhân xa tránh. “*Chẳng hạn, để bảo vệ sự toàn vẹn của lý tưởng Phúc Âm, chúng ta coi thường những bước tiến bộ từng ngày mà một người thực hiện được*”. Như thế là quên rằng nhìn nhận lòng hối cải của tội nhân là dang rộng vòng tay đón nhận người ấy, như người cha của đứa con hoang đàng: ông còn không để cho đứa con nói xong lời tạ lỗi.

Linh mục không ở đó để làm cho tội nhân cảm thấy tội lỗi vì điều xấu mà người ấy đã hối cải. Nhưng linh mục phải khích lệ người có tội, làm cho người ấy hiểu rằng ơn tha thứ là sự giải thoát thật sự, mang lại niềm vui

và phẩm giá, và “*lòng thương xót mở ra hy vọng, tạo ra hy vọng và nuôi dưỡng niềm hy vọng*”, đồng thời bí tích hòa giải là lúc mà người ta cảm nghiệm niềm an ủi nội tâm.

Vững tin vào tình yêu của Thiên Chúa

Đôi khi người ta có thể phàn nàn rằng Thiên Chúa bỏ rơi mình, phàn nàn về sự im lặng của Thiên Chúa, nhưng lại quên rằng khi chúng ta phạm tội là từ bỏ Thiên Chúa, quay lưng lại với Ngài để nhìn vào mình. Dù sao cảm nghiệm về sự im lặng của Thiên Chúa là có thực; nếu cảm nghiệm ấy không được lồng vào một cảm nghiệm về tình yêu, thì cảm giác bị bỏ rơi này sẽ trở thành “*bị kịch, mất đi ý nghĩa*”, vì ở đó không có hy vọng. Theo nghĩa này, lời của tác giả thánh vịnh: “*Lạy Thiên Chúa của tôi, sao Ngài từ bỏ tôi?*” mà Chúa Giêsu dùng làm lời của Người và kêu lên khi chịu đóng đinh trên thánh giá, đã vang lên cách hết sức đặc biệt. Chúa Cha không trả lời Người, nhưng sự im lặng của Chúa Cha, Đức giáo hoàng giải thích, “*là cái giá phải trả để không còn ai cảm thấy mình bị Thiên Chúa bỏ rơi*”.

Cuối cùng Đức Thánh Cha Phanxicô đã lấy lại hình ảnh “*thật khó tin*”, đó là Thiên Chúa ghi khắc tên người tín hữu trong lòng bàn tay của Ngài (Is 49,16), như một “*dấu ấn để tôi tin chắc rằng Ngài chẳng bao giờ rời xa tôi*”. Và chính với niềm tin tưởng vào tình yêu ấy mà các Thừa sai Lòng Thương xót được kêu gọi nâng đỡ những ai đến với toà giải tội, để mang lại cho họ “*sức mạnh để tin tưởng và hy vọng*”. ■

(Vatican News)

Công bố Tông huấn Gaudete et Exultate...

nhận, nhiều người bình thường mà các sách lịch sử không nói đến nhưng đã góp phần quyết định làm cho thế giới thay đổi. Các vị ấy gồm nhiều chứng nhân Kitô giáo chịu tử đạo – một đặc điểm của thời đại chúng ta. “*Mỗi vị thánh có một sứ mệnh, được Chúa Cha hoạch định để phản chiếu và thể hiện, vào một thời điểm cụ thể trong lịch sử, một khía cạnh nhất định của Tin Mừng*”.

Sự thánh thiện cũng đa dạng như nhân loại; Chúa đã dành cho mỗi tín hữu một con đường riêng, không phải chỉ là giáo sĩ, tu sĩ, hay những người sống đời chiêm niệm. Tất cả chúng ta đều được mời gọi nên thánh, bất

(xem tiếp trang 3)

Công bố Tông huấn Gaudete et Exultate...

kể chúng ta giữ vai trò gì, “bằng cách sống cuộc đời mình với tình yêu thương và làm chứng tá”, và trong việc trở về với Thiên Chúa mỗi ngày.

Chương 2: Hai kẻ thù tinh vi của sự thánh thiện

Chủ thuyết Ngộ đạo và chủ thuyết Pêlagiô, hai “hình thức thánh thiện giả tạo” xuất hiện từ thuở ban đầu của lịch sử Giáo hội, vẫn làm cho chúng ta lạc lối. Những lạc thuyết này đề ra “một chủ nghĩa nội tâm quy về con người, cải trang thành chân lý Công giáo” bằng cách phóng đại sự hoàn thiện của con người mà không cần ân sủng.

Ân sủng dựa trên tự nhiên. Ân sủng không làm cho chúng ta trở thành siêu nhân nhưng tác động đến chúng ta và biến đổi chúng ta dần dần. Nếu chúng ta từ chối thực tế lịch sử và tiệm tiến này, là chúng ta thực sự có thể từ chối và ngăn cản ân sủng của Chúa.

Khi đánh giá quá mức ý chí của con người và khả năng cá nhân... đời sống của Giáo hội có thể trở thành một phòng bảo tàng hoặc thành sở hữu của một số ít người được chọn. Điều này làm cho Tin Mừng mất đi tính giản dị, nét hấp dẫn và hương vị của nó, và chỉ còn là một kế hoạch chi tiết, chừa lại ít khoảng trống cho ân sủng làm việc.

Chương 3: Trong ánh sáng của Thầy

Các Mối Phúc là bức chân dung của Chúa Giêsu về ý nghĩa của sự thánh thiện trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta. Ở đây “phúc” đồng nghĩa với “thánh”. Chúng ta đạt được phúc thật khi trung thành thực thi các Mối Phúc. Chúng ta chỉ có thể thực thi các Mối Phúc nếu Chúa Thánh Thần đổ đầy tâm hồn chúng ta sức mạnh của Ngài và giải thoát chúng ta khỏi những yếu đuối, ích kỷ, tự mãn và tự hào của chúng ta.

Đức Thánh Cha Phanxicô mô tả từng mối Phúc và lời mời gọi của mối Phúc ấy, rồi ngài kết luận cho các mối Phúc:

- “Nghèo khó trong tâm hồn: đó là thánh thiện”.
- “Hiền lành và khiêm nhường: đó là thánh thiện”.
- “Khóc với ai sầu khổ: đó là thánh thiện”.
- “Khao khát sự công chính: đó là thánh thiện”
- “Thương xót người khác: đó là thánh thiện”.

– “Giữ gìn quả tim thanh khiết: đó là thánh thiện”.

– “Xây dựng bình an: đó là thánh thiện”.

– “Chấp nhận con đường của Phúc Âm hằng ngày, dù cho có thể có những gian khó: đó là thánh thiện”.

Chương 4: Những dấu chỉ của sự thánh thiện trong thế giới ngày nay

Đức Thánh Cha nói tiếp về “một số khía cạnh của lời mời gọi nên thánh” mà ngài “hy vọng sẽ rất có ý nghĩa”, dưới hình thức “năm cách diễn tả cao độ tình yêu đối với Thiên Chúa và đối với người thân cận, có tầm quan trọng đặc biệt, dưới ánh sáng của một số mối nguy và hạn chế trong văn hoá ngày nay”.

- 1) Bền chí, kiên nhẫn và hiền lành
- 2) Niềm vui và tinh thần hài hước
- 3) Dũng cảm và say mê
- 4) Trong cộng đoàn
- 5) Thường xuyên cầu nguyện

Chương 5: Cuộc chiến thiêng liêng, Tinh thức và Phân định

Con đường dẫn đến sự thánh thiện của chúng ta là một cuộc chiến đấu trường kỳ, trong đó Chúa đã trang bị cho chúng ta sự cầu nguyện, Lời Chúa, Thánh Lễ, Thánh Thể, bí tích Hòa giải, các công việc bác ái, v.v...

Phân định là một ơn ban. Nó không dành cho người thông minh hơn hoặc được giáo dục tốt hơn. Nó không đòi hỏi những khả năng đặc biệt, nhưng nó đòi hỏi phải lắng nghe: lắng nghe Chúa và lắng nghe người khác, lắng nghe chính bản thân thực tại, vốn luôn thách đố chúng ta theo những cách thức mới. Việc lắng nghe giúp chúng ta bỏ đi những ý riêng của mình vốn phiến diện hoặc bất toàn, bỏ đi những lối nhìn thông thường của chúng ta. Chúng ta cần phân định thời gian biểu của Chúa, để dừng lại trước lời Chúa mời gọi chúng ta lớn lên. Vì thế, tôi xin tất cả các Kitô hữu hãy xét mình hằng ngày, khi thành tâm đối thoại với Chúa.

Chúa nói với chúng ta bằng nhiều cách, trong công việc, qua người khác và vào mọi lúc. Chúng ta cần cầu nguyện lâu giờ trong thinh lặng để hiểu được ngôn ngữ của Thiên Chúa, giải thích ý nghĩa thực sự của những thúc đẩy mà chúng ta tin rằng mình đã nhận được, để bớt lo lắng và thấy được toàn bộ hiện hữu của chúng ta một lần nữa trong chính ánh sáng của Thiên Chúa.

Thiên Chúa đòi hỏi chúng ta mọi điều, nhưng Ngài cũng ban cho chúng

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

thiếu trường học. Bao bệnh nhân ở xa thành phố, cần đến thầy thuốc. Bao người nghèo khổ sống trong nỗi muộn phiền. Nếu chúng ta thực sự có niềm vui của Chúa, nếu chúng ta đã ra khỏi nỗi âu lo về mình, chắc chúng ta sẽ ra đi công bố Tin Mừng Phục Sinh, bằng việc đem lại nụ cười cho những người bất hạnh.

Chuyện Đức Giêsu phục sinh là chuyện khó tin. Nhưng nếu chúng ta sống quên mình phục vụ thì người ta có thể gặp được Đấng đang sống.

CẦU NGUYỆN

Giữa một thế giới chạy theo tiện nghi, hưởng thụ, xin cho con biết bằng lòng với cuộc sống đơn sơ.

Giữa một thế giới còn nhiều người đói nghèo, xin cho con đừng thu tích của cải.

Giữa một thế giới mà sự sống bị chà đạp, xin cho con biết quý trọng phẩm giá từng người.

Giữa một thế giới không tìm thấy hướng sống, xin cho con biết xây lại niềm tin.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con cảm được cơn đói đang giày vò bao người, xin cho con nghe được lời mời của Chúa: “Các con hãy cho họ ăn đi.”

Ước gì chúng con dám trao tất cả những gì chúng con có cho Chúa, để Chúa trao tất cả những gì Chúa có cho chúng con và cho cả nhân loại. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

ta mọi sự. Ngài không muốn bước vào cuộc đời của chúng ta để làm cho cuộc đời ấy giảm mất giá trị nhưng để cuộc đời chúng ta được nên phong phú. Chúng ta hãy xin Chúa Thánh Thần đổ đầy lòng chúng ta niềm khao khát mãnh liệt nên thánh để làm vinh danh Chúa hơn, và chúng ta hãy khích lệ lẫn nhau nỗ lực nên thánh. Như thế, chúng ta sẽ chia sẻ niềm hạnh phúc mà thế gian không thể lấy mất của chúng ta được. ■

Hội nghị về Âm nhạc tại Rôma

WHĐ (11.04.2018) – Từ ngày 13 đến 15-09-2018, tại Roma sẽ diễn ra Hội nghị về Âm nhạc với chủ đề “*Giáo Hội và các nhà soạn nhạc – Lời và Âm thanh*”. Hội nghị do Hội đồng Tòa thánh về Văn hoá tổ chức với sự hợp tác của Học viện giáo hoàng về Phụng vụ Anselmô và Học viện Giáo hoàng về Thánh nhạc.

Các mục tiêu của Hội nghị

Đâu là vai trò của nhà soạn nhạc ngày nay trong đời sống âm nhạc của Giáo hội? Các thuyết trình viên – gồm các học giả kinh thánh, các nhà phụng vụ, giáo dục, thần học, nhạc sĩ (tất nhiên có cả các nhà soạn nhạc)

– sẽ nói về chân dung của nhà soạn nhạc để làm sáng tỏ những đóng góp của họ trong lĩnh vực mục vụ và văn hoá cũng như nhu cầu và mong đợi của các cộng đồng Kitô hữu.

Ba ngày suy tư bắt đầu với đề tài “*Âm nhạc và Lời*”, nhấn mạnh đến truyền thống chuyển tải nội dung Thánh Kinh bằng âm nhạc; sau đó là “*Âm nhạc và Tin Mừng*”, trình bày những cảm nghiệm trong đời sống cá nhân và cộng đoàn về tác động của nhiều phong cách sáng tác và phong cách âm nhạc khác nhau; cuối cùng là “*Âm nhạc và nhạc cụ*”, nhấn mạnh về mặt kỹ thuật đối với các loại âm thanh khác nhau, mà đỉnh cao là giọng nói của con người.

Tham dự Hội nghị gồm có các đại diện của các Hội đồng Giám mục và các dòng tu, các nhạc sĩ, các người đặc trách nhạc phụng vụ, các hiệp hội và các phong trào.

Một số bài thuyết trình tại Hội nghị:

– “*Anh em nghe thấy tiếng nói nhưng không thấy hình: chỉ có tiếng thôi*” (Đnl 4,12): Đức hồng y Gianfranco Ravasi, Chủ tịch Hội đồng Tòa thánh về Văn hoá;

– *Soạn nhạc cho các Cộng đồng Kitô giáo ngày nay*: John Rutter, nhà soạn nhạc Anh;

– *Phong cách soạn nhạc của Nguyễn*

Thụy Điển: Người Công giáo cử hành Thánh lễ trong Nhà thờ Tin lành

WHĐ (06.04.2018) – Đây là lần đầu tiên từ 500 năm nay, Nhà thờ Chính toà Tin lành Luther ở Lund (Thụy Điển) sẽ mở cửa cho các tín hữu Công giáo đến cử hành Thánh lễ.

Nghĩa cử này là bằng chứng về mối giao hảo tốt đẹp giữa Giáo hội Tin lành Luther và Giáo hội Công giáo ở Thụy Điển. Từ ngày 21 tháng Mười năm nay, cộng đồng Công giáo của giáo xứ Thánh Tôma có thể cử hành Thánh lễ Chúa nhật hằng tuần tại Nhà thờ chính toà Lund của Giáo hội Tin lành, trong suốt thời gian nhà thờ Thánh Tôma được trùng tu.

Sự hợp tác này giữa hai Giáo hội diễn ra sau chuyến viếng thăm lịch sử của Đức giáo hoàng Phanxicô tại Lund vào cuối năm 2016, để kỷ niệm 500 năm cuộc Cải cách của Tin lành năm 2017. Trong dịp này, Đức giáo hoàng Phanxicô đã tham dự buổi Cầu nguyện đại kết tại Nhà thờ Chính toà Lund và khi kết thúc buổi cầu nguyện, ngài cùng với Giám mục Mounib Younan, Chủ tịch Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới, đã ký một Tuyên ngôn chung.

Sự kiện Giáo hội Luther đồng ý cho Giáo hội Công giáo sử dụng ngôi nhà thờ chính của mình là một trong những bước cụ thể hướng tới sự hợp

tác đại kết hơn nữa giữa hai Giáo hội. Hằng tháng, vẫn có những buổi hát Kinh Chiều tại Nhà thờ chính toà Tin Lành hoặc nhà thờ Công giáo Thánh Tôma.

Ngôi nhà thờ chính toà cổ kính Lund được xây dựng từ thế kỷ 11, là trung tâm tôn giáo của khu vực này vào thời Trung Cổ. Đây là một trong điển hình đẹp nhất của kiến trúc Roman ở châu Âu, thu hút hàng trăm ngàn du khách mỗi năm.

Đối với cộng đồng Tin lành, sự hợp tác này là một cách diễn tả tinh thần của tài liệu “*Từ Xung đột đến Hiệp thông: Người Công giáo và người Tin lành cùng kỷ niệm Cuộc cải cách vào năm 2017*”, kết quả của 50 năm đối thoại giữa người Công giáo và người Tin lành Luther. ■

(Theo Vatican News)

đường Sistine cho các cử hành phụng vụ của giáo hoàng: Đức ông Massimo Palombella, chỉ huy Ca đoàn Nguyễn đường Sistine;

– *Kinh Thánh và ca khúc dệt lời Kinh Thánh*: Đức ông Marco Frisina, Ca trưởng Ca đoàn Giáo phận Rôma;

– *Âm nhạc và Đào tạo*: Đức ông Vincenzo de Gregorio, Viện trưởng Học viện Giáo hoàng về Thánh nhạc

– *Các nhạc cụ: một vẻ đẹp, nhiều cách diễn tả*: Gianna Fratta, chỉ huy dàn nhạc;

– *Hãy ca tụng Chúa với tiếng sắt tiếng cầm* (Tv 150,3): *Hội nhập văn hoá trong phụng vụ và nhạc cụ*: Lm Olivier-Marie Sarr, OSB, chuyên gia Phụng vụ.

Và một số hội thảo chuyên đề:

– *Bản dịch, Nhạc và Lời*: Đức Tổng giám mục Arthur Roche, Thư ký Bộ Phụng tự và Kỷ luật các Bí tích;

– *Thánh vịnh, Sách Thánh vịnh, Hát Thánh vịnh*: Đức ông Alberto Turco, Ca đoàn Grêgorianô, Vương cung thánh đường Thánh Gioan Latêranô;

– *Tin Mừng và việc soạn nhạc*: Gabriel de Jesús Frausto Zamora, Thư ký về Âm nhạc Phụng vụ của Hội đồng Giám mục Mexico;

– *Âm nhạc và các phong trào âm nhạc*: Nancy Uelmen, thành viên Ban nhạc quốc tế Gen Verde;

– *Điều thức và cung thể trong thời hiện đại*: Nữ nhạc trưởng Joana Carneiro thuộc Nhà hát quốc gia São Carlos tại Lisbon, Bồ Đào Nha;

– *Oratorio và Cantata, lịch sử và viễn cảnh*: Richard Mailänder, Nhạc trưởng, giáo phận Köln, Đức;

– *Organ, Guitar, Tambourine*: Đức ông Pierangelo Ruaro, Giám đốc Văn phòng Phụng vụ giáo phận Vicenza;

– *Âm nhạc điện tử*: Marcello Filotei, nhà phê bình âm nhạc.

Kết thúc Hội nghị sẽ có buổi hoà nhạc trong Vương cung thánh đường (Basilica superiore) của Dòng Anh Em Hèn Mọn tại Assisi, trong bối cảnh cuộc thi tranh giải Francesco Siciliani dành cho các sáng tác thánh nhạc. ■

(Nguồn: Hội đồng Tòa thánh về Văn hoá)